

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721010439
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8721010439.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.01.2022, v trestnej veci proti obžalovanému V. Č. pre prečin neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona /ďalej len Tr. zák./ a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/44/2021 zo dňa 04.11.2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

Obžalovanému V. Č., nar. XX.XX.XXXX I. K., trvalo bytom
I. N. XXX, t. č. vo väzbe v
Ústave na výkon väzby Prešov,

u k l a d á :

Podľa § 216 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/44/2021 zo dňa 04.11.2021 obžalovaný V. Č., nar. XX.XX.XXXX I. K., trvalo bytom I. N. XXX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Prešov, bol uznaný vinným z prečinu neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa 02.05.2021 v čase okolo 18.00 hod., bez poškodenia rukami stiahol uzatvorené zadné bočné okno na uzamknutom nákladnom motorovom vozidle zn. IVECO, ev. č. K. XXX G., VIN: L., červenej farby, rok výroby 2021, v hodnote 4.000,- eur, ktoré je vo vlastníctve spol. BEL SLOVAKIA s. r. o. so sídlom ul. Levočská 29, Poprad, IČO: 36 467 715 a ktoré bolo v tom čase zaparkované na voľne prístupnej odstavnej ploche v priemyselnom areáli na ul. Levočskej 29 v Poprade, pričom následne vošiel do tohto vozidla a za pomoci nepravého kľúča vozidlo naštartoval a s týmto odišiel do obce Važec, okr. Liptovský Mikuláš a následne v čase okolo 00.00 hod. dňa 03.05.2021 odišiel z obce Važec na tomto vozidle smerom do mesta Poprad, kde však vo vozidle spotreboval pohonné hmoty, preto vozidlo odstavil na

diaľnici D1 na 304 km v smere do Popradu za obcou Važec, kde bolo vozidlo dňa 03.05.2021 nájdené a vrátené vlastníčkovi vozidla v nepoškodenom stave.

Za to mu bol uložený podľa § 216 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste, podal písomne v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor, ktorý považujúc napadnutý výrok za nezákonný, s odkazom na skutočnosti zohľadnené okresným súdom pri ukladaní trestu, uviedol, že zohľadnenie jednej priťažujúcej okolnosti oproti neprítomnosti poľahčujúcich okolností malo za následok zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody na 28 mesiacov. Okresný prokurátor dodal, že pokiaľ pôvodne v trestnom rozkaze zrušenom na podklade odporu obžalovaného okresný prokurátor odpor nepodal, bolo tak preto, že okresný súd vtedy zohľadnil aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Tr. zák., a teda jej vyrovnaný pomer k priťažujúcej okolnosti § 37 písm. m) Tr. zák.. Keďže ale obžalovaný na hlavnom pojednávaní už vyhlásil, že je nevinný a skutok neoľutoval ani pri záverečnej reči a poslednom slove, tento pomer sa zmenil a bol namieste postup podľa § 38 ods. 4 Tr. zák.. Tvrdenie okresného súdu, že obžalovanému nebolo možné uložiť prísnejší trest, ako v trestnom rozkaze, tak odvolateľ považoval za nesprávne, keďže podľa jeho názoru, najmä s odkazom na ustanovenie § 355 ods. 3 Tr. por., na taký prípad konania po zrušení trestného rozkazu na podklade odporu obžalovaného sa zákaz „reformatio in peius“ nevzťahuje. V podstate na základe uvedeného okresný prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd o treste sám rozhodol. Na verejnom zasadnutí odvolateľ navrhol zrušiť napadnutý výrok a nahradiť ho výrokom o uložení trestu odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. Prítomnosť dovolacích dôvodov odvolací súd nezistil, a tak bola jeho prieskumná povinnosť obmedzená len na napadnutý výrok o treste.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. v podstate pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné a tak krajský súd z doposiaľ vykonaného dokazovania vychádzal.

Ako to z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd bral do úvahy postoj obžalovaného, motív konania, hodnotu vozidla, zistenú priťažujúcu okolnosť a na hlavnom pojednávaní nezistenú žiadnu poľahčujúcu okolnosť, keď v konaní na hlavnom pojednávaní obžalovaný nepriznal vinu, no v prípravnom konaní súd použil výpoveď obžalovaného a túto vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a pri rovnosti priťažujúcich a poľahčujúcich okolností mu uložil trest pri dolnej hranici základnej trestnej sadzby. Okresný súd vyjadril názor, že keďže odpor bol podaný iba obžalovaným a na základe tohto odporu bolo vykonané hlavné pojednávanie a vyhlásený rozsudok, pri ukladaní trestu ma súd zato, že je tu síce prevaha priťažujúcich okolností a pri použití § 38 ods. 4 Tr. zák. sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby na 28 mesiacov, ale pri rešpektovaní zásady, ktorá je analogicky upravená v § 322 ods. 3 Tr. por., mal zato, že je potrebné uplatniť zásadu zákaz „reformatio in peius“ a preto nebolo možné obžalovanému za takýchto podmienok uložiť prísnejší trest, než mu bol uložený trestným rozkazom, pretože zmena k horšiemu by bola daná v prípade, že obžalovaný podal opravný prostriedok proti trestnému rozkazu vo svoj prospech a týmto podaním opravného prostriedku by pre neho hrozilo nebezpečenstvo, že sa jeho postavenie zhorší. Keďže obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, okresný súd ho na výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Z dôvodov, na ktoré odkazoval odvolateľ, zrušenie trestného rozkazu na podklade včas podaného odporu, hoci len na podklade odporu podaného len obvineným, neobmedzuje konajúci súd v opätovnom rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Vyplýva to priamo z ustanovenia § 355 ods. 3 Tr. por., podľa

ktorého, ak proti trestnému rozkazu podala oprávnená osoba podľa odseku 1 v lehote odpor, samosudca nariadi vo veci hlavné pojednávanie; pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu obsiahnutými v trestnom rozkaze. Inak sa trestný rozkaz stane právoplatným a vykonateľným podľa § 356.

Z tohto hľadiska je podanie odporu len výrazom názoru jeho podávateľa nesúhlasiť so skráteným konaním o podanej obžalobe. Samozrejme ale, v záujme konzistentnosti hodnotenia vykonaných dôkazov, pokiaľ súd pri vydaní trestného rozkazu hodnotí dôkazy pri výroku o treste určitým spôsobom a po účinnom podaní odporu dospeje k záveru, že vykonané dôkazy treba hodnotiť inak, keď ukladá trest odlišný od trestu uloženého v zrušenom trestnom rozkaze, mal by to v odôvodnení svojho nového rozhodnutia o treste vysvetliť v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por..

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., má trest postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším osobám ako potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Pri ukladaní trestov treba zároveň vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu. Trest musí byť tiež úmerný k spáchanému trestnému činu.

V predmetnej trestnej veci bol obžalovaný uznaný vinným za prečin, pri ktorom Trestný zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody od 1 do 5 rokov. Okresný súd vychádzal z prevahy prirážajúcej okolnosti nad neprítomnosťou poľahčujúcej okolnosti, čo, ako sám uviedol, viedlo k úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák.. Podľa tohto ustanovenia platí, že ak prevažuje pomer prirážajúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, pričom sa postupuje podľa § 38 ods. 8 Tr. zák., podľa ktorého, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na 25 rokov alebo doživotie. To by ale v konkrétnom prípade rozhodovania okresného súdu znamenalo ukladanie trestu odňatia slobody vo výmere od 28 mesiacov do 5 rokov, na čo vlastne poukazoval už odvolateľ. Okresný súd tak v rozpore so zákonom ukladal trest odňatia slobody vo výmere nesúladnej so zákonnou trestnou sadzbou.

Nemožno v danom prípade prehliadnuť, že v skutočnosti, aj keď obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, v ďalšom odmietol vypovedať, čo viedlo okresný súd k správne postup, keď bola prečítaná podrobná výpoveď obžalovaného v prípravnom konaní, z ktorej jednoznačne vyplynulo jeho úplné priznanie, a to, že vyjadril ľútosť nad svojím trestným činom. Pokiaľ potom na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu tvrdil, že na hlavnom pojednávaní takto konal po rade obhajcu, využil svoje právo a zdôrazňujúc svoje priznanie, vyjadril úprimnú ľútosť nad svojím trestným činom. Nakoľko priznanie obžalovaného trvalo počas celého prípravného konania, je zjavné, že ním obžalovaný prispel k urýchlenému dosiahnutiu účelu trestného konania. Jeho vlastné vyjadrenie v podobe opakovaného prejavu ľútosť nad svojou trestnou činnosťou potom vedie k záveru, že ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu boli splnené podmienky pre priznanie poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l) Tr. zák.. Po porovnaní významu a počtu okolností prirážajúcich a poľahčujúcich potom bolo namieste

konštatovať ich vyrovnaný pomer a absenciu potreby úpravy trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák.. Odvolací súd tak vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 216 ods. 2 Tr. zák..

Priamy úmysel obžalovaného a jeho motivácia spolu so spôsobeným následkom, spôsobom, okolnosťami trestného činu, platí u obžalovaného v jeho neprospech.

Podľa správy z miesta bydliska nebol prejednávaný komisiou na ochranu verejného poriadku. Z väzby je hodnotený pozitívne. Počas jej výkonu od 04.05.2021 sa správal slušne a disciplinovane, bol dokonca preradený na oddiel so zmierneným režimom. Zamestnávateľ ho hodnotí ako pomocného stavebného robotníka, ktorého pracovná morálka bola dobrá, plnil si svoje pracovné povinnosti, nemal neospravedlnené absencie a nebol disciplinárne postihnutý. Podľa odpisu registra trestov a súdnych rozhodnutí, v minulosti spáchal ako mladistvý prečiny krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a porušovanie domovej slobody § 194 ods. 1 Tr. zák., no toto odsúdenie je zahladené. Nezahladeným je ale odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/2/2018 zo dňa 12.01.2018, podľa ktorého už ako dospelý páchatel spáchal spolupáchatelstvom zločin lúpeže § 188 ods. 1, § 20 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 4 roky. Táto skúšobná doba trvá od 13.01.2018 do 13.01.2022. Podľa výpisu z registra priestupkov bol postihnutý dvakrát, 05.02.2021 a 21.12.2020 za porušenie zákazu vychádzania pokutami 20,- a 50,- eur.

Obžalovaný doposiaľ prejavil sklon k páchaniu trestnej činnosti, keďže predmetný úmyselný prečin spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za zločin, čo viedlo k nevyhnutnosti ukladania trestu odňatia slobody spojeného s jeho priamym výkonom. Usporiadanosť jeho pomerov v spojení s prejavom sebakritického vzťahu k svojej trestnej činnosti ale nasvedčuje priaznivej možnosti jeho nápravy už trestom pri dolnej hranici trestnej sadzby, keď nedošlo k poškodeniu predmetného motorového vozidla a poškodený, pre ktorého obžalovaný ako zamestnanec pracoval a ktorého poškodený hodnotí priaznivo, v spojení s tým, že si náhradu škody nepožaduje a možno vnímať až priateľský a vzdialenejší rodinný vzťah medzi rodinami poškodeného a obžalovaného.

Uvedené vedie k záveru, že z pohľadu primeranosti trestu, podľa názoru odvolacieho súdu, boli splnené zákonné podmienky pre uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov. Účelom trestu totiž nie je odvrátenie, ale náprava páchatela takým smerom, aby prestal páchať trestnú činnosť, prestal hazardovať so svojimi i cudzími právami a oprávnenými záujmami, ale využil svoju osobnostnú výnimočnosť k vedeniu usporiadaného, riadneho života, ktorý bude na prospech nielen jemu osobne, ale aj spoločnosti.

Odvolací súd tak považuje za odôvodnené, zákonné, primerané, a teda za spravodlivé uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov.

Pokiaľ ide o spôsob výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko boli u obžalovaného splnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.